

“В Україні не епідемія грипу, а політична епідемія керівників держави”, із виступу Віктора Ющенка.

Як і кожного року в цю пору, теренами України крокують простудні захворювання, до яких додався “-американський” грип та свинське керівництво нашої держави. Здавалося, що після щеплення свинською донецького юнака сумнівною сироваткою, після чого той помер, українські керманічі мали би бути дуже обережні щодо ширості “фармацевтичних благодійників” з-поза меж країни.

Та запопадливість вищих керівників держави в догоджанні міжнародним спекулянтам у збуті сумнівної якості ліків, подиву гідна. Те, що західні фармацевтичні фірми перебувають у постійній жорсткій конкуренції, виробляючи все нові й нові лікарські препарати, те що їхні склади затоварені не завжди якісною фармацевтичною продукцією, що гонитва за наживою спонукає їх до постійного пошуку ринків збуту, зрозуміла річ – це риночна конкурентна економіка, де виживає той хто має кращий товар і собівартість якого найнижча. Також нормальним є те, що завжди всілякий виробничий брак, непотріб імперії відправляли до своїх колоній, які не сміли відмовити сюзерену.

Україна ніби-то уже не колонія, але чому в нашу країну західні фірми “зливають” свої помії, ніби ми країна третього сорту, десь із джунглів Амазонії? Чи може все ж таки – третьосортна? Скоріше за все, що маємо керівництво третьосортне. Живемо в 21 столітті, маємо цілу армію докторів медичних наук, якими варто гордитися, але вилазить отаке цабе від влади, заочує очі і “шаманить” про необхідність суцільної вакцинації, не слухаючи тих же досвічених медиків, котрі застерігають ні в якому разі цього не чинити! Статистика стверджує, що цьогорічна смертність не вища загально-річної, а влада гундосить: давайте позичимо грошенят і все ж таки винищимо нашу молодь, або хоча б зробимо її безплідною!

Чом би з Польськими керівниками не порадитись! – ті навідріз відмовилися прислухатися до Західних псевдо-радників і вбивати генофонд нації не збираються, а відповідно виручати Європейських та Американських виробників псевдо-ліків теж відмовляються, як і Естонія. А ті, “благодійнички” пропонують нам ліки з домішками ртуті, дивись – і синильну кислоту запропонують! Та насильно ніхто і нічого не завезе в Україну. Якщо завезе, то це означає – дивись банківські рахунки наших “слуг народу”. Щодо Естонії, то тут окрема тема для роздумів, – маленька, але горда нація, котра має національних Лідерів держави, котрі шанують сусідів, але люблять свій народ.

Тим часом, ніхто “не помічає” того що від туберкульозу щороку помирає сорок тисяч громадян України. Українські фармацевти перестали випускати ліки вкрай потрібні для душевно-хворих, циклодол та інші. Не випускають, бо влада зумисне підняла паніку, щоби народ позбувся останньої копійки і скупив усе, що лежало непотребом на фармацевтичних складах. Наша влада це вміє. Вміє сіяти паніку, викачуючи валюту, обдираючи спільно зі світовими спекулянтами власний народ. Так намагаються чинити у всіх пострадянських країнах. У всіх, їм це вдається. Та українці, на додачу, мають таку унікальну неукраїнську владу, котра мріє, “Чтобы быстрее началась война, чтоб в плен сдаться да с друзьями (народом) рассчитаться!”